

Et librum sicut ex greco in latinum traductus
vnde dicitur in huiusmodi libris ad legem scribitur

**Flaminii Josephi iudei libri antiquitatis
hebraice xx ab inicio mundi ad sua etate
reducti. Prologus.**

Historia scribitur
hanc tradidit
ponitibus
no vna
nec eandem
videt eus
et studij
causa h ml
tas existeret
et ab alex
turo plura
m differe

tes. Na quida eoru sui sermone parte
volentes ornatu et ex hoc glaz aucupa
tes ad parte huius discipline accedunt. Ali
vero illis grās exhibentes referentes de quibus
ipsa descriptio est ingent in eode opē
ultra dicitur tracti sunt laborat. Quidā
autē ipsarū rerū necessitate vī passi sūt
vt ea quibz mēfuerūt cū agerētur sēp
ture declaratione colligant. Quilros
autē magnitudo rerū vtiliū in ocul
lo iacuerūt iuuant vt historiā ex his
ad vtilitate deberent conferre cōmune.
Hanc itaqz quas pōxi causariū duc
vltime mhy etiā puererūt. Bellum
nāqz qd int romanos et iudeos fuit. et
qui actus eius quoz finis accesserit epi
mēto ipse agnosens narrare tractus
sū pta eos q veritate in ipsa descriptioe
corū pūt. Presens autē opus assupst.
cedes dignū studij etiā grecis omnibz
aperire. Continebit itaqz omne anti
quitate nostra et conuersionis ordme
ex hebraicis leis interpretatū. Dudum
siquidē dū bella conscribere pposuerā
declatate qui fuerūt in iuduo iudei et
quibz sint vti fortunis et p que legistato
tam sint eruditū hoc qd ad pietatem alia
q virtutū continentiam dnosūt ut
athnec et q longis pugnates tpbz in
uita nouissime vorerūt ad certamina
romanorū. S; qm ingens valde erat ei
opus plerū in ipso libro diuertes dispo
nensqz pncipia atz fine. descriptioe ipsa
abreuiare tentauit. Tpe nāqz precedente
sēm illud qd solet accidere grandia cog
itibus in quoz sequentes tarditas qz
suresit tanta arripedi materia in vsu
extraneis ligue et a nra consuetudie aliorū
pigne. Erant autē q me historie deside

tas qz talibz iuuaret et sapie ho
tū omī epistoditus vī q vnucersas di
liget disciplinas. marie autē rerū gesta
rū agnitione gauderet. vtiqz cū et ipse
mgnis rebus et mltamodis causis mē
fuisse et in omibz mirabile nature for
titudine et imutabile sue vntis volū
tate onderet. Hinc cū vno sēp obedi
ens q vnlter et bene agentū cooperato
existeret ne videret desidario potius qm
opmuous labore gaudē ad hoc me pnd
armaui. illud q sup ea que dicta sūt
nō trāsitorie cogitans qā p her et de nra
psama aliqd tradē nris volui et grecis
si qui corū scie que sē nra voluerit. Cōpe
ri siquidē quō ptolomeorū scds rex max
ime circa disciplinā et librorū collectioz
studij hīs in nra pncipue lege op^o sue
largitatis ofudit et cōstitutā eius festiā
ut grecū voce trāsferre. Pōnser vō nō
deaxar. Nulli vture scds nō iudit vt
pdictū regē hac vtilitate puaret cū oī
no forsitan restitisset nisi patre nre
agrueret vt nihil honorū eius rema
neret occultū. Idcoqz nō saluet et ipsi
duere putari vt mgnanimitate quide
pontificis imitaret. et vt regie largi
tati similit respōderetur ab eis q doctri
ne amatores esse noscuntur. Neqz ei ille
omne descriptioe a trāslationibz accepit
qñ ea tātmō que legis sūt qm ad ex
planationē missi fuerūt alexandriā tra
diderūt cū sint alia inūia que per sa
cias lrās inducant. vtpote quoz multū
ānorū hystoria in istis exposita et diu
se quidē in his stantie sūt multe au
tē ciuitatū fortune et fortia facta du
cū et mutabilitates conuersionū. Ad
totū ex ipsa hystoria poterit quilibet
agnosce si eā voluerit lectitare. In qua
etiā reperitur quō eis qui pncipū volūta
tē sequūtur et ea que bene sanxita sūt
trāsferre nō psumūt oīa ad tēminā fidei.
tendentia prospere pagitur et honoris
felicitas prebetur a deo. quōd vero reas
serit aliqui ab huius diligētie veritate
fuit eis omnia sub mopia que videbā
tur in abūdantia constituta. et in
calamitate impotibile vertitur qoz
quasi bonū agere festinabat. Tam
itāqz eos qui lecturi sūt hos libros ex
oro vt volūtatē suā deo submittat et
legistatoie nrm pbenet si natūā eis

Alc optimo

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

digne considerant et semp decentes actus
eius virtus exposuit pura ratione de il
lo custodiens ab omi que fatur re ab ali
is cupiditate fabulari licet ex longitudi
ne temporu et etate vetustiore potuisset
multa signetoru fallacia habere licen
tia. sicut eni ante anos duos duo milia
in qua longitudine stulti neq ipsoru deoz
generationes poete nisi forte homi actus
aut leges dicere presumpserit. Inegritate
videlicet eorum que a me conscripta sut
precedens sermo ordine pprio declarabit.
hoc eni me facturum in isto negotio ppo
sui ut nihil adyca nec itaru pretrinit
ta. Quia vero pene omnia ex moyses
legislatoris sapientia apd nos pendere
noscitur naq mihi est de illo pauca
predicere nequi legentiu querat cur
noster sermo studiu descriptiois de dictis ^{habent}
et factis in tanta nature ratione pcesse
rit. Sciendu itaq qm legislator ille
omni reru necessarui iudicauit ut qsq
sua vita bene gubernatur et legem off
alijs positur. dei pmitur debet consi
derare natura opera q eius mte con
templaretur et eius exempli imitaretur
et qntu virtus esset huc sequi taret.
Neq eni vel ipsi legislatoru fuit suffi
ciens res du in ipsius contemplatione desi
ceret nec esqui conscriptu st p causa vir
tutis aliquis prosp euctus erit nisi pre
omnibus doceantur quia pater omni
et dno deus existens et vnuerfa respia
ens sequentibus se vitam felicissimam
prebet. a virtute vero digredientes max
imis calamitatibus subdit. hoc ergo
docere desiderans moyses suos ciues ac
ppios legis constitutionem no a iure
comuni nec a pprijs placitis ichoant
sed ad deu et mundi fabrica eoru eriges
metes et psuadens qm creaturaru ter
renaru opus dei precipuu homines
sum. du habuisset eos ia ad pietate
obedientes de rebus reliquis eis fatillie
psuasit. Alij namq legislatores fa
bulas sequentes humanoru delictoru
diffusionem potius in deos suos sacri
lego sermone verterunt et multa ma
lignis peccandi licentiam prebuerunt
Noster vero legislator summam virtute
deu habere pntians insidit homibz
ea pncipari. et eos q taliter no saperet
neq crederent iussit inuicibiliter cas

agari. Sedm hoc igitur argumetu
facere examinatione lectuos exoro.
Sic eni considerantibz nihil irratio
nabile dictum nihil ad inuestigatam
dei atq elementa de videtur incongruu
Cuncta namq circa natura reru affec
tionem consona habere noscunt. alia q
dem aperto et simplicia modo legistore
tangunt. alia vero cu sua honestate
allegorice profereunt. Quocunq autem
clare dici proderat hec manifeste de
clarauit. Volentibus autem etiam cau
sas reru singulas considerare. contemplato
multa nimis et valde philosophica
reperitur. Ad ergo nuc quidem dica
re suppono sed deo nobis tempus prebe
te post hoc opus tentabo conscribere
Conuertitur autem ad reru narrationem
remittens primitus eoru que de mu
di fabrica moyses dixit. hec autem
in sacris libris compari ita scripta.

Finis prologi

Inapuit capitula primi libri antiquitatu

Qonstitutio mundi et or ^{ca. 1.}
do elementorum. ^{ca. 11.}
De genere adam et x.
gnationibz vsq ad diluuium. ^{ca. 11.}
Quomodo diluuium factum sit. et
quomodo noe liberatus in archa cum
cognatis habitauerit in terra senaar ^{ca. 12.}
Quomodo ab eius filijs tur
ris edificata sit ad muriam dei
et quomodo voces voces eorum